

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **AV MEDIA, a.s.**, IČ: 48108375
sídlem Pražská 1335/63, 102 00 Praha 10 - Hostivař
zastoupená advokátem JUDr. Robertem Nerudou, Ph.D.
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Žalobci **se vrací** přeplatek soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Brně k rukám zástupce žalobce JUDr. Roberta Nerudy, Ph.D., advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 8. 3. 2018 bylo žalobci doručeno Oznamení žalovaného o zahájení správního řízení ze dne 5. 3. 2018, č. j. ÚOHS-S0040/2018/KD-03790/2018/852/RSk (dále jen „oznamení o zahájení správního řízení“), ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), jež mělo spočívat v jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívajícím v koordinaci účasti a/nebo nabídek v zadávacím řízení k nadlimitní veřejné zakázce s názvem: „*Realizace expozic ‚Objevovna‘ a ‚Voda v půdě‘ pro Národní zemědělské muzeum, s.p.o. – pobočka Praha*“ (dále také „předmětná veřejná zakázka“). Dne 8. 3. 2018 bylo žalobci dále doručeno Pověření k provedení šetření na místě v obchodních prostorách žalobce ze dne 5. 3. 2018, č. j. ÚOHS-03936/2018/852/RSk (dále jen „pověření“), na jehož základě následně žalovaný provedl místní šetření v obchodních prostorách žalobce na adrese Pražská 1335/63, 102 00 Praha 10 – Hostivař (dále také „předmětné místní šetření“). Na základě zjištění získaných provedením místního šetření žalovaný upravil předmět správního řízení, a to takto: „*Možné porušení § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže spadáje Úřad v jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívajícím v rozdělení trhu v oblasti realizací expozic od roku 2014 do současnosti na území České republiky.*“ Následně žalovaný zahájil další správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0132/2018/KD.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce se žalobou ze dne 4. 5. 2018 domáhá určení, že zásah žalovaného, spočívající v provedení předmětného místního šetření, je nezákonný, a dále uložení povinnosti žalovanému vydat žalobci zpět kopie obchodních záznamů zajištěné v průběhu místního šetření a zdržet se použití jejich obsahu v rámci vedeného řízení označeného sp. zn. ÚOHS-S0040/2018/KD, jakož i v rámci jakéhokoli jiného řízení. Je přesvědčen, že předmětné místní šetření bylo provedeno mimo zákonný rámec oprávnění žalovaného.
3. Žalobce uvádí, že předmětným místním šetřením a zajištěním kopií dokumentů žalovaný porušuje právo žalobce na respektování soukromého života, obydlí a korespondence ve smyslu článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Je zasahováno do žalobcova práva na obhajobu – nejsou mu známa konkrétní obvinění, proti kterým by se mohl bránit. Žalovaný má nyní zvýšenou možnost zasahovat do osobní sféry žalobce a vynucovat si spolupráci pod pohrůžkou uložení pořádkových pokut. Dle názoru žalobce, podpořeným judikaturou Tribunálu k požadavkům na obsah rozhodnutí Evropské komise o provedení místního šetření, rozsah předmětného místního šetření vymezený v pověření není doložen důvodným podezřením. Žalovaný nepředložil žádné dostatečně závažné, alespoň nepřímé důkazy zakládající podezření, že se žalobce dopouštěl protisoutěžního jednání. Ve správním spise není založen žádný dokument, který by analyzoval či jinak dokumentoval údajnou podobu nabídek.
4. Žalovaný v rozporu s rozsahem pověření provedl bezbřehé místní šetření – vedl jej bez ohledu na omezení konkrétní zakázkou, již se týkalo údajné podezření o protiprávním jednání žalobce. *Ex post* tak není možné zjistit skutečný rozsah prohledávání – žalovaný v protokolu o průběhu šetření na místě ze dne 8. 3. 2018, č. j. ÚOHS-S0040/2018/KD-05585/2018/852/RSk (dále jen „protokol“), odmítl dokumentovat klíčová slova užitá pro prohledávání elektronických záznamů (zaznamenal pouze slova „křoví“ a „dohod“). Zajištěné dokumenty A8 a A9 postrádají spojitost s předmětem správního řízení specifikovaným v oznámení. Žalovaný tak kontroloval obchodní záznamy na základě obecných výrazů, které nemají specifickou souvislost se zakázkou; jednalo se o zakázanou „rybářskou výpravu“, jejímž cílem bylo zjistit všechny případy jakýchkoli blíže nespécifikovaných „dohod“ žalobce. V návaznosti na provedenou „rybářskou“ výpravu pak žalovaný rozšířil předmět šetření z ohraničeného podezření na *bid rigging* na údajný všeobíhající

kartel v oblasti „realizace expozic“ trvající údajně od roku 2014 a přibral další účastníky řízení, provedl další místní šetření a následně zahájil odvozené správní řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje systematické překračování vymezeného předmětu napadeného místního šetření a rozpor s požadavky kladenými na legálnost místního šetření. Žalovaný neobjasnil, jak vymezuje oblast „realizace expozic“. Předmětné místní šetření nebylo nezbytné v demokratické společnosti, ani proporcionální legitimnímu cíli. Odvozené správní řízení je založeno na dokumentu A8, získaném bez jakéhokoli předchozího podezření žalovaného. Zvolený postup žalovaného představuje „ovoce otráveného stromu“, kdy veškeré další procesní kroky jsou nezákonné z důvodu nezákonnosti předmětného místního šetření. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2016, č. j. 62 Af 39/2016-115 uvádí, že místní šetření může být považováno za zákonné pouze tehdy, pokud je vedeno v mezích pověření a zároveň existujícího důvodného podezření v témže rozsahu, což dle názoru žalobce v posuzované věci nenastalo.

5. Přestože žalovanému byla doručena podání žalobce se specifikací informací obsahujících obchodní tajemství, dokument Záznam o provedení důkazu listinou a o zjištěných skutečnostech ze dne 15. 3. 2018, č. j. ÚOHS-S0040/2018/KD-07694/2018/852/RŠk (dále jen „záznam o provedení důkazu listinou a o zjištěných skutečnostech“), obsahující obchodní tajemství, byl žalovaný založen do spisu bez jakéhokoli omezení přístupu ostatních účastníků řízení, a to před uplynutím lhůty pro odůvodnění obchodního tajemství, kterou žalovaný žalobci stanovil. Dne 4. 4. 2018 žalovaný neoprávněně zpřístupnil obchodní tajemství žalobce společnosti Nowatron a zasáhl tak do žalobcova práva na sebeurčení a vytvořil riziko, že budou tyto nezákonně zpřístupněné informace využity konkurenty žalobce k jeho újmě. Záznam o provedení důkazu listinou a o zjištěných skutečnostech byl navíc žalovaným zřejmě antedatován.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce získal z pověření informaci o tom, že důvodná indicie o možném porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže je dána nestandardními podobnostmi nabídek žalobce a společnosti M plus. Žalobce tak měl všechny informace, které vedly k důvodnému podezření, plně k dispozici, jelikož se v rámci nahlížení do spisu dne 14. 3. 2018 seznámil se všemi podklady založenými ve správním spisu. Požadavky na odůvodnění rozhodnutí Evropské komise, na které žalobce odkazuje, jsou dány odlišnými procesními postupy a nelze je aplikovat na posuzovanou věc. Pro posuzovanou věc platí, že konkrétní podklady pro prověřované podezření nemusí být uvedeny v samotném pověření. Dle žalovaného je tvrzená neobvyklá shoda v cenách jednotlivých položek plnění seznatelná pouhým okem při porovnání nabídek žalobce a společnosti M plus. Důvodné podezření bylo podloženo informacemi obsaženými v podnětu i objektivním ověřením ze strany žalovaného (porovnání nabídek). Žalovaný tak měl objektivní důvod pro podezření, že mohlo dojít k jednání ve vzájemné shodě. Toto podezření je zcela konkrétní, týká se konkrétního jednání a konkrétních účastníků řízení. Všechny úkony, které jím byly v průběhu předmětného místního šetření provedeny, jsou zachyceny v protokolu. Způsob objevení dokumentů A8 a A9 byl řádně zaprotokolován, včetně použitého klíčového slova – zjevně se nejednalo o cílené vyhledávání mimo rámec daný legitimním cílem prováděného šetření na místě. Vzhledem k povaze předmětu šetřeného jednání (tendrový kartel) žalovaný využil jediného možného omezení, kterým bylo omezení časové, tj. vyhledávání v období, v rámci něhož lze očekávat počátek zakázané koordinace, která je předmětem šetření. Obecný seznam klíčových slov nemůže být šetřeným subjektům sdělován, zejména z důvodu rizika maření budoucího získávání důkazů a šetření. Jsou protokolována pouze ta klíčová slova, na jejichž základě byly zajištěny dokumenty. I za pomoci „obecných“ klíčových slov lze nalézt dokumenty přímo se vztahující k šetřenému jednání, což prokazuje i dokument A9. Vyhledávání relevantních informací se musí z povahy věci odehrávat v širším balíku dat, musí být analyzován jejich obsah a zajišťovány ty, které se k předmětu šetření vztahují; může proto dojít k situaci, kdy bude náhodně objeven dokument týkající se jiného protiprávního jednání, a to aniž by došlo k překročení rámce daného předmětem šetření. Navíc žalobce byl přítomen po

celou dobu vyhledávání informací, mohl kontrolovat, jaká klíčová slova jsou užívána a vznášet proti postupu námítky.

7. Dle názoru žalovaného ze zdokumentování okolností nalezení dokumentů A8 a A9 v protokolu vyplývá, že šlo o náhodné nalezení, nikoli o neadresný lov informací. Oba dokumenty pochází z období odpovídajícímu přípravné fázi možné koordinace nabídek na šetřenou veřejnou zakázku. Dokument A9 má přímou vazbu na šetřenou zakázku. Dokument A8 byl vyhledán na základě klíčového slova užívaného pro tzv. krycí nabídku. Jeho obsah zjevně indikoval protisoutěžní jednání, a žalovaný tak byl oprávněn jej zajistit a užít pro zahájení nového správního řízení. Z dokumentů A1 až A3 je patrné, že původní podezření na přestupek nemusí být jednáním samostatným, ale dílčím projevem rozsáhlejšího jednání. V souvislosti s nově získanými důkazy tak nutně muselo dojít i k úpravě předmětu správního řízení. Doktrínu „ovoce z otráveného stromu“ národní trestněprávní judikatura nepřevzala – jedním vadným úkonem není zpochybně navazující procesní postup správního orgánu. Žalovaný je přesvědčen, že citované pasáže z dokumentů (e-mailová korespondence) nenaplňují znaky obchodního tajemství ve smyslu § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (ve znění pozdějších předpisů). Nesrovnalost v datu vložení dokumentu je dána v důsledku nastavení elektronické spisové služby – podepsaný originál daného dokumentu nemusí být vyhotoven téhož dne, jako byl dokument vygenerován v elektronické spisové službě. Žalovaný je přesvědčen, že při provádění místního šetření nepřekročil své zákonné pravomoci, šetření vyhovělo testu přiměřenosti sledovanému legitimnímu cíli co do vhodnosti, délky a rozsahu. Ohledně namítaných procesních úkonů zahájení správního řízení sp. zn. S0132/2018/KS a k úpravě předmětu řízení sp. zn. S0040/2018/KD a vedení tohoto správního spisu je dle žalovaného žaloba nepřijatelná, neboť žalobce má k dispozici jiné prostředky obrany. Navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přistoupil k posouzení jednotlivých žalobních námitek na základě skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu [§ 87 odst. 1, věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Vzhledem ke splnění zákonných podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl ve věci bez nařízení jednání.
9. Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
10. Dle § 82 s. ř. s., stanovící podmínky důvodnosti ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, jež musí být kumulativně splněny k tomu, aby soud mohl ve věci meritorně rozhodnout, platí, že „[k]aždý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“.
11. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení místního šetření žalovaným dle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁRNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11 (dále jen „rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny*“), jenž tento typ žaloby považuje za nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při místním šetření.
12. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla

citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.

13. Implementací rozsudku ESLP ve věci *Delta pekárny* prostřednictvím zakotvení odst. 7 do § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže byla teprve v českém právním řádu nastolena právní jistota v oblasti ochrany proti provedenému místnímu šetření ve smyslu § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 5 Aps 4/2011 - 326) totiž byla zásahová žaloba dle § 82 s. ř. s. použitelná pouze proti šetření, které proběhlo zcela mimo rámec správního řízení, avšak ne ve vztahu k šetření, které bylo uskutečněno v rámci řádně zahájeného správního řízení - v této situaci byl dotčenému soutěžiteli umožněn toliko přezkum rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. 7 Aps 2/2013 - 35) a v případě, že bylo správní řízení zastaveno, nebyl umožněn ani ten.
14. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají místní šetření *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).
15. Nezákonnost předmětného místního šetření, jež je žalobou označeno jako zásah, žalobce spatřuje v tom, že bylo provedeno na základě **nedostatečně odůvodněného pověření**, které není doloženo **žádným důvodným podezřením**. Nadto dle žalobce žalovaný provedl **v rozporu s rozsahem pověření bezbřehé místní šetření, tzv. *fishing expedition***.
16. Revizí správního spisu zdejší soud zjistil, že v pověření bylo jako důvod místního šetření uvedeno „[p]rovedení šetření dle § 21f zákona [zákon o ochraně osobních údajů] ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0040/2018/KD, zahájeném ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona, které Úřad spatřuje v jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě mezi účastníky správního řízení [tj. žalobcem a společností M plus spol. s r.o.], případně s dalšími soutěžiteli“, které bylo popsáno shodně jako v oznámení o zahájení správního řízení, tedy jako koordinace účasti a/nebo nabídek v zadávacím řízení k veřejné zakázce s názvem: „Realizace expozic ‚Objevovna‘ a ‚Voda v půdě‘ pro Národní zemědělské muzeum, s.p.o. – pobočka Praha“. Jako důvodná indicie pro zahájení správního řízení byla v pověření uvedena nestandardní podobnost nabídek žalobce a společnosti M plus spol. s r.o. spočívající ve shodě cen u řady položek obou těchto nabídek. Účelem místního šetření pak mělo být „[p]rověření obchodních záznamů a zajištění podkladů vztahujících se k vymezenému předmětu správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0040/2018/KD, zejména prověření a zajištění kopií obchodních záznamů vztahujících se k jednání výše uvedených účastníků řízení, případně dalších soutěžitelů, při účasti v zadávacím řízení k [předmětné veřejné zakázce]“.
17. V posuzované věci není mezi žalobcem a žalovaným sporu o tom, že provedené místní šetření mělo zákonnou oporu v § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže a jeho realizace mohla sledovat legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže. Z toho, že místní šetření mělo zákonný základ a obecně v souladu s legitimními cíli, však ještě nelze učinit závěr, že obstálo coby zákonné. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by místní šetření být též nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli. Aby pak bylo přiměřené, muselo by vyhovět **v testu vhodnosti, délky a rozsahu** (viz rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny*, bod 91; resp. na něj navazující rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2016, č. j. 62 Af 39/2016-115; a dále rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2017, č. j. 62 A 236/2016-91; ze dne 31. 3. 2017, č. j. 29 A 165/2016-150; ze dne 29. 5. 2017, č. j. 30 Af 29/2016-262).

18. Posouzení vhodnosti místního šetření (ve smyslu adekvátnosti využití tohoto procesního institutu vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem, jaké byly dány na počátku místního šetření) zdejší soud založil na posouzení existence konkrétních skutkových zjištění, jež měl žalovaný k dispozici před zahájením místního šetření.
19. Pokud jde tedy o skutková zjištění, jež žalovaného k uskutečnění místního šetření vedla, pak z obsahu spisu plyne, že zahájení správního řízení a uskutečnění místního šetření předcházelo podání podnětu k prošetření postupu žalobce a společnosti M plus ve věci údajné koordinace jejich postupů při přípravě a podávání nabídek na předmětnou veřejnou zakázku s tvrzením o existenci systému rotace či kompenzací v podobě vzájemných subdodávek mezi těmito subjekty. V návaznosti na tento podnět si žalovaný vyžádal od zadavatele předmětné veřejné zakázky, Národního zemědělského muzea, s.p.o., nabídky všech uchazečů podané do zadávacího řízení předmětné veřejné zakázky. Zdejší soud dává za pravdu žalovanému v tom, že porovnáním nabídek žalobce a společnosti M plus je již pouhým okem seznatelná totožnost cenového ocenění naprosté většiny jednotlivých položek plnění (shoda 40 ze 42 položek u rozpočtu týkajícího se audiovizuální techniky u expozice „Objevovna“; shoda všech 51 položek u rozpočtu týkajícího se stavební části expozice „Objevovna“; shoda 64 z 65 položek u rozpočtu týkajícího se audiovizuální techniky u expozice „Voda v krajině“; shoda všech 62 položek u rozpočtu týkajícího se stavební části expozice „Voda v krajině“; shoda 18 z 20 položek u rozpočtu týkajícího se zajištění vzduchotechniky expozice „Voda v krajině“). Nabídky byly odlišné v části rozpočtu týkajícího se expozičního osvětlení u expozice „Objevovna“ i „Voda v krajině“, převážnou shodu nebylo možné shledat ani v případě rozpočtu týkajícího se interiéru u expozic „Objevovna“ a „Voda v krajině“.
20. Z výše uvedeného zdejší soud dovozuje, že místní šetření proběhlo v situaci, kdy žalovaný měl zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie o tom, že hospodářská soutěž může být narušena protisoutěžním jednáním, i o tom, o jaké protisoutěžní jednání se může jednat, a to jak typově (tj. že se může jednat o jednání kartelové, tedy jednání podřaditelné pod § 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže, nikoliv o jednání představující různé formy zneužití dominantního postavení ve smyslu § 11 zákona o ochraně hospodářské soutěže), tak věcně – obsahově (tj. že toto jednání může spočívat koordinace účasti a/nebo nabídek v zadávacím řízení k předmětné veřejné zakázce). Na těchto vstupních indicích tedy žalovaný podle zdejšího soudu mohl vystavět věrohodnou a věcně relativně ohraničenou hypotézu ohledně podezření z protisoutěžního jednání žalobce, k jejímuž cílenému prověření mohlo místní šetření směřovat a jejíž rámec nemohla přesáhnout. Tyto indicie přitom poskytují jasný a legitimní rámec zaměření místního šetření, jemuž odpovídá údaj z oznámení o zahájení správního řízení, tj. *„jednání ve vzájemné shodě a/ nebo dohodě účastníků správního řízení, případně s dalšími soutěžiteli, spočívajícím v koordinaci účasti a/ nebo nabídek v zadávacím řízení k [předmětné veřejné zakázce]“*.
21. Zdejší soud rovněž nesouhlasí se žalobcem, který s odkazem na judikaturu Tribunálu naznačuje, že by **pověření mělo obsahovat údaje o tom, jaké měl žalovaný poznatky či indicie, že se žalobce dopustil protisoutěžního jednání**. Dle žalobce správní spis neobsahuje žádný dokument, který by tvrzenou podobu nabídek analyzoval, či jinak dokumentoval.
22. K této námitce zdejší soud na prvním místě uvádí, že žalobcem tvrzenou povinnost žalovaného takto specifikovat pověření, žalovanému neukládá žádný právní předpis. Náležitosti pověření stanoví § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže, který požaduje, aby obsahovalo *„zejména jméno, popřípadě jména, příjmení, funkci a podpis osoby oprávněné k jeho vystavení, datum vyhotovení a otisk úředního razítka, dále právní ustanovení, podle kterého má být šetření provedeno, označení obchodních prostor soutěžitele, v nichž má být šetření provedeno, předmět šetření a datum jeho zahájení, jakož i jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnanců Úřadu, případně dalších Úřadem pověřených osob, které mají šetření provést“*. Žádný právní předpis ani žalovanému neukládá v počátečních fázích správního řízení žalobci zpřístupnit indicie, jež ho k nařízení šetření vedly (srov. rozsudek Soudního dvora ve věci *Dow Chemical Ibérica*, body 45 a 51).

23. Dle zdejšího soudu navíc plně postačuje, jsou-li indicie zakládající podezření, že se žalobce dopouštěl protisoutěžního jednání, obsahem správního spisu, a jedná-li se o skutečnosti a poznatky dostatečně konkrétní. Za tento dostatečně konkrétní poznatek, jak bylo uvedeno výše, zdejší soud považuje nabídky účastníků správního řízení, z nichž je na první pohled zřejmá jejich podobnost. Vzhledem k tomu, že tyto nabídky jsou obsahem správního spisu, nebylo důvodu přenášet jejich obsah do textu pověření. Ten na jejich znění ostatně odkázal formulací, že „[d]ůvodnou indicií pro zahájení řízení o možném porušení zákona je zejména nestandardní podobnost nabídek účastníků řízení, jelikož u řady položek v nabídkách se ceny shodují“. Žalovanému z ničeho neplyne povinnost před provedením místního šetření založit do spisové dokumentace jakousi analýzu indicií vedoucích k podezření z protisoutěžního jednání, jsou-li tyto indicie ze získaných podkladů zřejmé. Konkrétní důkazy, jichž se žalobce dovolává, mohly být totiž po právu opatřovány až při (nebo po) místním šetření v rámci správního řízení. V tomto ohledu tedy předmětné místní šetření, pokud jde o otázku jeho vhodnosti, podle zdejšího soudu testu vyhovělo.
24. Vymezení předmětu a účelu místního šetření v pověření jednak demonstruje, že je toto šetření oprávněné, ale zejména umožňuje šetřenému soutěžiteli vymežit rozsah jeho povinnosti spolupráce se žalovaným a chrání jeho právo na obhajobu (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. října 1989 ve spojených věcech 97/87 a 99/87 *Dow Chemical Ibérica SA a další proti Komisi Evropských společenství*, bod 26). Unijní judikatura požaduje, aby rozhodnutí podle čl. 20 nařízení 1/2003, jímž Komise nařizuje kontrolu obdobnou místnímu šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže, vymezovalo „předpoklady a domněnky, které chce Komise ověřit“ (rozsudek Tribunálu ze dne 6. září 2013 ve spojených věcech T-289/11, T-290/11 a T-521/11 *Deutsche Bahn AG a další proti Komisi*, bod 75). Komise musí popsat „charakteristické rysy předpokládaného protiprávního jednání tak, že uvede domnělý relevantní trh a povahu předpokládaných omezení hospodářské soutěže, jakož i odvětví, kterých se týká údajně protiprávní jednání, které je vyšetřováno, vysvětlí způsob, jak se podnik údajně účastnil protiprávního jednání, a uvede předmět vyšetřování a skutečnosti, které mají být ověřeny“ (tamtéž, bod 77, podtržení doplněno zdejším soudem), dále je povinna v rozhodnutí podrobně uvést, že má „k dispozici poznatky a závažné indicie hmotného charakteru, na jejichž základě má podezření, že se podnik, na který se vztahuje kontrola, dopustil protiprávního jednání“ (tamtéž, bod 172, podtržení doplněno zdejším soudem). Na druhou stranu, „Komise nemá povinnost sdělovat adresátovi takového rozhodnutí všechny informace, které má k dispozici o domnělých protiprávních jednáních, ani přesně vymežit relevantní trh, ani provést přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, ani uvést dobu, během níž k těmto protiprávním jednáním docházelo“ (rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 8. března 2007 ve věci T-339/04 *France Télécom SA proti Komisi Evropských společenství*, bod 58, podtržení doplněno zdejším soudem).
25. Naznačuje-li snad žalobce odkazem na judikaturu Tribunálu, že žalovaný pochybil, když **v obsahu pověření neuvedl předpoklady a domněnky, které hodlá ověřit**, zdejší soud s odkazem na výše provedené posouzení obsahu pověření znovu opakuje, že pověření obsahuje dostatečný popis konkrétního protisoutěžního jednání, kterého se měl žalobce dopustit, a je tedy zřejmé, že právě předpoklad spáchání tohoto skutku mělo místní šetření, provedené způsobem v pověření deklarovaným) potvrdit nebo naopak vyvrátit. Z pověření k provedení místního šetření rovněž zjevně vyplývá, že výchozí časový rámec tohoto podezření je dán předmětným výběrovým řízením.
26. K dostatečnosti odůvodnění pověření ještě zdejší soud dodává, že vyšetřovací pravomoci soutěžních orgánů mají široký dosah a ztratily by účelnost, kdyby se tyto orgány musely „omezit pouze na to, že budou požadovat předložení dokumentů nebo spisů, jejichž existence by jim byla již předem známa“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 113/2017-83). Jak opakovaně judikuje Soudní dvůr, „[t]akové právo naopak znamená možnost vyhledávat různé poznatky a informace, které ještě nejsou známé nebo plně identifikované. Bez takové možnosti by Komise nemohla shromažďovat poznatky a informace nezbytné pro šetření v případě, že by narazila na odmítnutí spolupráce nebo

na obstrukční postoj ze strany dotyčných podniků“ (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 1989 ve spojených věcech 46/87 a 227/88 *Hoechst AG proti Komisi Evropských společenství*, body 26 a 27).

27. Má-li být tedy posouzena přiměřenost místního šetření vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému na základě podkladů obsažených ke dni uskutečnění místního šetření ve spisu, pak zdejší soud z toho důvodu, že existovaly skutečnosti a předběžné poznatky nasvědčující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže a že tyto skutečnosti a důkazy umožňovaly alespoň obecně identifikovat právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření, a tím i omezit rozsah šetření, dovozuje, že šetření lze pokládat za přiměřené, odůvodněné konkrétními předchozími zjištěními žalovaného.
28. Co se týče délky provedeního místního šetření, dle protokolu bylo provedeno dne 8. 3. 2018, v době od 9:40 do 17:10, trvalo tedy jeden den v délce jednotek hodin. Takovou délku nelze považovat obecně ani s přihlédnutím ke konkrétnímu důvodu místního šetření za nijak excesivní. Nepochybně tak vyhoví testu nezbytnosti místního šetření.
29. Pokud jde o rozsah místního šetření, ten nemohl přesáhnout rozsah plynoucí z pověření. Pokud pak jde o rozsah plynoucí z pověření, ten nemohl přesáhnout rozsah podezření odůvodněný konkrétními předchozími zjištěními žalovaného. Zdejší soud v rámci své rozhodovací činnosti (srov. např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 23. 3. 2017, č. j. 62 A 236/2016-91; ze dne 31. 3. 2017, č. j. 29 A 165/2016-150; ze dne 29. 5. 2017, č. j. 30 Af 29/2016-262) ve vztahu k rozsahu místního šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže totiž vychází z toho, že mezi rozsahem podezření, rozsahem pověření a rozsahem samotného šetření musí existovat ekvivalentní vztah. Neexistuje-li, je třeba zkoumat, nakolik se takový stav na průběhu a výsledku místního šetření k újmě soutěžitele (v projednávané věci žalobce) reálně projevil.
30. V každém případě by se kontrolní orgán, tedy žalovaný, měl vyvarovat tzv. lovu informací neboli vyšetřovacích „rybářských výprav“ (*fishing expeditions*); tímto termínem bývá v praxi soutěžních orgánů označován fenomén spočívající buď a) v cíleném vyhledávání dokumentů, které nesouvisejí s předmětem a účelem šetření, anebo b) v neodůvodněně širokém vymezení předmětu řízení/šetření (či kontroly).
31. Kontrolní orgán je povinen vycházet z pojatého podezření a s ohledem na něj formulovat předmět řízení potažmo účel místního šetření. Provede-li s tímto zaměřením, respektujícím vymezený rozsah šetření, šetření na místě v obchodních prostorách účastníka řízení a přitom náhodně narazí na dokumenty, které naznačují existenci jiného než prověřovaného protisoutěžního jednání, může je využít k zahájení nového, jiné správního řízení (popř. podle povahy věci k rozšíření předmětu původního řízení).
32. Formulace zvolená v pověření zcela jednoznačně vypovídá o tom, že místní šetření se mělo vztahovat toliko k předmětné veřejné zakázce – tato byla v pověření konkrétně specifikována. Toto vymezení nijak nepřesahuje rozsah indicí, které žalovaný získal před zahájením předmětného správního řízení a které se týkaly právě předmětné veřejné zakázky. Dále zdejší soud uvádí, že obsah správního spisu jakkoli nenasvědčuje tomu, že by samotná realizace místního šetření měla přesáhnout rozsah stanovený pověřením. Samotná povaha dokumentů nalezených v průběhu místního šetření nenasvědčuje tomu, že by žalovaný místní šetření pojal jako zakázanou „rybářskou výpravu“ směřující nalezení jakýchkoli dokumentů nesouvisejících s předmětnou veřejnou zakázkou. Provedené místní šetření se podle všeho zaměřovalo na výběrové řízení předmětné veřejné zakázky – o tom svědčí mimo jiné i doba vzniku nalezených dokumentů – všechny pochází z roku 2016. Za situace, kdy zadávací řízení bylo uveřejněno dne 29. 9. 2016 a lhůta pro podávání nabídek končila v prosinci roku 2016, nelze žalovanému vyčítat, stanovil-li časový interval vyhledávání na období 1. 1. 2016 – 8. 3. 2018. Naplnění požadavku časové souvislosti s předmětem místního šetření je třeba hodnotit s ohledem na povahu *bid riggingových* dohod daného typu, týkajících se výběrových řízení. Tyto jsou komplexním jednáním, které může zahrnovat dlouhodobější koordinaci jednání soutěžitelů, a to např. ve vazbě na

očekávané či očekávatelné výběrového řízení u některého subjektu, či kompenzace a dohody v rámci více výběrových řízení.

33. Stejně tak je myslitelné, že důkazy týkající se vymezeného deliktního jednání, mohou být nalezeny v komunikaci mezi účastníky zakázané dohody, která nebude explicitně navázána na výběrové řízení, z něhož podezření vzešlo.
34. Zdejší soud má za to, že **vyhledávání elektronických dokumentů pomocí tzv. klíčových slov** má v případech podezření na *bid rigging* nezastupitelnou roli. Potenciální dokumenty, nasvědčující existenci dohod o koordinaci nabídek uchazečů o zakázku totiž nelze hledat např. pouze prostřednictvím adresáta, neboť kontrolnímu orgánu nemusí být osoba jednající jménem druhé strany dohody známa, byť mu může být známa samotná druhá strana dohody. Stejně tak omezení vyhledávání toliko na danou veřejnou zakázku by mohlo vést k neúspěšnému hledání i přes to, že by v daném zadávacím řízení kartelová dohoda existovala. A to mimo jiné proto, že *bid rigging* znamená v praxi soutěžitelů často dlouhodobou spolupráci spočívající ve sladování jejich postupů v zadávacích řízeních obecně, nikoli jen ve vazbě na jednu konkrétní veřejnou zakázku. Soutěžitelé navíc skutečně zamýšlené jednání často v komunikaci „maskují“ užíváním specifických, na první pohled nesouvisejících obrátů. Jedním z nich je právě termín „křoví“, užívaný soutěžiteli pro označení podání tzv. krycí nabídky.
35. Napadá-li žalobce „**bezbřehý“ rozsah provedeného místního šetření**, stíhá jej rovněž důkazní břemeno k takovému tvrzení. Nutno předeslat, že žalobce měl možnost být, resp. byl, po celou dobu předmětnému místnímu šetření přítomen. Měl tak možnost vidět i zaznamenávat, jaká klíčová slova byla při vyhledávání žalovaným užívána a namítat neexistenci jejich souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou. Žalobce však žádnou námitku v průběhu místního šetření, ani při seznámení s protokolem nevznosl. Činí tak až v žalobě, a to pouze u klíčových slov „křoví“ a „dohod“, jež jsou v protokolu zaznamenána jako klíčová slova, za pomoci kterých byly nalezeny dokumenty označené jako A8 a A9. Zdejší soud ověřil, že užitím těchto termínů skutečně bylo možné tyto dokumenty dohledat – v textu dokumentu A8 je obsaženo slovo „křoví“, v textu dokumentu A9 je obsaženo slovo „dohod“. Obě tato slova přitom lze považovat za akceptovatelná při prošetřování skutečností nasvědčujících jednání směřujícímu ke sladování nabídek v zadávacím řízení. Jak již bylo uvedeno výše, slovo „křoví“ je součástí žargonu soutěžitelů a označuje krycí nabídku (tj. nabídku, která je podávána po domluvě s jiným soutěžitelem jen na oko, nikoliv s cílem v soutěži o veřejnou zakázku uspět). Výraz „dohod“ pak považuje soud taktéž za plně související s předmětným podezřením na *bid rigging*, neboť je kořenem slov „dohodnout se“, „dohoda“, „dohodnutý“, které lze v komunikaci soutěžitelů, kteří se dohodli na *bid riggingu*, zcela legitimně očekávat. To, že tento výraz může být užíván v konverzaci obecně ve větší míře, nemůže nic změnit na tom, že má přímou vazbu na podezření z *bid riggingu*, a jeho užitím při vyhledávání tudíž žalovaný nepřekračuje rozsah pověření.
36. Zdejší soud sice konstatuje, že obsah protokolu nepotvrzuje ani nevyvrací, zda všechna užitá klíčová slova měla souvislost s možným *bid riggingovým* jednáním žalobce v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou či nikoli, na druhou stranu žalobce soudu nepředkládá žádné konkrétní tvrzení ani důkazy o tom, v čem spatřuje rozsah provedeného místního šetření excesivním. Jak bylo uvedeno výše, zaprotokolovaná klíčová slova „křoví“ a „dohod“ takový exces způsobit nemohla. Vzhledem k tomu, že po celou dobu byl žalobce místnímu šetření přítomen, nelze ani uvažovat o tom, že by byl vystaven důkazní nouzi – měl možnost vidět, jaká klíčová slova byla žalovaným užívána a následně namítat jejich přílišnou obecnost, navrhopat soudu provedení svědeckých výpovědí a dalších důkazů podporujících jeho tvrzení. Žalobce se nemůže svého důkazního břemene zbavit poukazem na nepřezkoumatelnost postupu žalovaného (v důsledku nezaprotokolování klíčových slov). Nezákonný zásah musí tvrdit a prokazovat žalobce, přičemž kdyby své důkazní břemeno splnil, nic by soudu nebránilo soudu přezkoumat, zda byl rozsah místního šetření excesivní. Poukaz žalobce na nepřezkoumatelnost postupu žalovaného je v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného toliko

tvrzením o hypotetickém nezákonném zásahu, nikoliv o konkrétním zásahu, jehož existenci žalobce prokazuje.

37. Příliš širokému rozsahu nenasvědčuje ani doba vzniku nalezených dokumentů, ani jejich obsah. Dokumenty A1 – A7 výslovně zmiňovaly názvy expozic předmětné veřejné zakázky, dokument A9 hovoří o „*vzájemné koordinaci*“ a termínu odevzdání dne 23. 11. 2016 a jeho následného posunu na 7. 12. 2016, odrážejícím proces stanovování lhůty k podávání nabídek zadavatelem předmětné veřejné zakázky a jeho následnému posunu. Lze tak důvodně předpokládat, že i dokument A9 má spojitost s jednáním majícím znaky *bid riggingu* v souvislosti s předmětnou veřejnou zakázkou.
38. Výše uvedeným zdejší soud nesnímá ze správního orgánu povinnost řádně protokolovat své postupy. V otázce klíčových slov však považuje za důvodné, aby byla zaprotokolována pouze ta, jimiž došlo k nalezení dokumentů nemajících na první pohled souvislost s předmětem správního řízení. V případě konstatování povinnosti protokolovat všechna použitá klíčová slova by dle názoru zdejšího soudu vznikla důvodná obava zneužití těchto informací soutěžiteli jednajícími proti pravidlům hospodářské soutěže a úpravě terminologie jejich komunikace vyloučením takto „zveřejněných“ klíčových slov.
39. Z vymezeného předmětu místního šetření žalovaný nevybočil ani v případě zajišťovaných listin, a to co do jejich věcného obsahu i časového rozsahu. V žádném případě proto nelze žalobci přisvědčit v námitce „lovu informací“, neboť takové tvrzení nemá oporu ve spisovém materiálu, jehož obsahem jsou jak veškeré informace, které měl žalovaný k dispozici ještě před zahájením místního šetření, tak nalezené dokumenty, které se nikterak z předmětu místního šetření nevyvíkají, a pokud ano, resp. mohly-li by o tom vyvstat pochybnosti, bylo s nimi správně nakládáno jako s „předměty na očích“ (viz dále k nalezení a způsobu protokolace dokumentu A8). Jinými slovy, žalovaný věděl, jaké listiny a za jakým účelem vyžaduje, nejednalo se tedy o situaci, kdyby teprve v rámci místního šetření zjišťoval, co vlastně bude kontrolovat, resp. pouze za tímto účelem místní šetření zahájil.
40. Námitka žalobce o nepřiměřeném rozsahu provedeného místního šetření tak z důvodu výše uvedeného posouzení zdejší soud nepřisvědčuje. Obsah správního spisu nenasvědčuje tomu, že by rozsah uvedený v pověření byl provedením místního šetření překročen. Ba právě naopak – obsah spisu nasvědčuje souladu a žalobce neprokazuje, že by tomu bylo jinak.
41. Z uvedeného tak zdejšímu soudu plyne, že místní šetření u žalobce proběhlo cíleně k prověření podezření plynoucího z podkladů obsažených ve spisu z období před uskutečněním místního šetření. O žádný předem neomezený „lov informací“ se ze strany žalovaného tudíž nejednalo. I z tohoto pohledu tedy místní šetření podle zdejšího soudu vyhovělo nejen v testu vhodnosti a délky, nýbrž i v testu rozsahu.
42. Zdejší soud dává za pravdu žalovanému, že způsobem nalezení dokumentu A8 žalovaný nevybočil z limitů místního šetření daného rozsahem původního podezření. Jak bylo uvedeno výše, užití klíčového slova „*křoví*“ jakožto zadání časového rámce 1. 1. 2016 – 8. 3. 2018 plně odpovídalo vyhledávání v mezích předmětné veřejné zakázky s ohledem na podezření z *bid riggingového* jednání žalobce. Zdejší soud se rovněž plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že z obsahu dokumentu A8 plyne důvodné podezření z *bid riggingového* jednání žalobce v rámci neurčitého počtu veřejných zakázek. Následné procesní kroky žalovaného tak nemohly být v důsledku objevení dokumentu A8 jakkoli stíženy nezákonností.
43. Otázka zahájení samostatného správního řízení vedeného u žalovaného pod sp. zn. S0132/2018/KD v důsledku objevení tohoto dokumentu není předmětem projednávané věci, ve které soud posuzuje zákonnost zásahu, jímž žalobce označil toliko místní šetření provedené v obchodních prostorách žalobce dne 8. 3. 2018. Nesouhlasí-li žalobce s úkony žalovaného navazujícími na objevení dokumentu A8, tj. zahájení správního řízení sp. zn. S0132/2018/KD či provedení na něj navazujícího místního šetření, může se proti nim bránit samostatnými

prostředky ochrany. Ostatně jak je soudu známo z jeho úřední činnosti, žalobce tak v souvislosti se správním řízením sp. zn. S0132/2018/KD již učinil podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ze dne 11. 6. 2018, vedené u zdejšího soudu pod spisovou značkou 31 A 72/2018. Procesní postup žalovaného v řízení sp. zn. S0132/2018/KD tak není předmětem přezkumu v rámci tohoto řízení a námitka žalobce je uplatnitelná, resp. byla uplatněna, v samostatném řízení před soudem.

44. Z rozsahu projednávané zásahové žaloby tak, jak byla žalobcem vymezena, rovněž vybočuje námitka o neoprávněném rozšíření předmětu řízení, resp. jeho nedostatečném odůvodnění, a na něj navazující provedení dalších místních šetření. Jedná se o úkony, které byly provedeny mimo místní šetření, které žalobce označil jako nezákonný zásah. Spatřuje-li žalobce některý z těchto úkonů žalovaného nezákonným, může proti nim brojit samostatnými prostředky ochrany (například žalobami dle § 82 a násl. s. ř. s., případně dle § 65 a násl. s. ř. s. při splnění podmínek tam uvedených). Neshledal-li soud samotné místní šetření nezákonným, nemůže být případná nezákonnost následných úkonů žalovaného z povahy věci vyvolána samotným místním šetřením.
45. Obdobně není v tomto řízení uplatnitelná námitka žalobce, že v důsledku zajištění dokumentů A1 – A9 má nyní žalovaný zvýšenou možnost zasahovat do osobní sféry žalobce a vynucovat si spolupráci a poskytnutí nejruznějších podkladů a informací pod pohrůžkou uložení pořádkových pokut. Žalobce popisuje toliko hypotetickou situaci, která nenastala v průběhu posuzovaného místního šetření, nýbrž pouze může v budoucnu nastat. Obecně nelze považovat případně vyžadování dalších podkladů a informací žalovaným za nezákonné. To, zda bude případný budoucí konkrétní úkon zákonný či nezákonný nepřísluší soudu hodnotit v tomto řízení.
46. Závěrem žaloby žalobce namítá, že bylo žalovaným porušeno jeho obchodní tajemství, když dne 4. 4. 2018 zpřístupnil společnosti Nowatron záznam o provedení důkazu listinou a o zjištěných skutečnostech obsahující žalobcem vyznačené a žalovanému sdělené obchodní tajemství. Zdejší soud k uvedené námitce opět uvádí, že se jedná o úkon následující po místním šetření označeném žalobcem jako nezákonný zásah, jedná se tudíž o námitku vybočující z rozsahu žaloby, tedy námitku *per se* nedůvodnou. Žalobcem tvrzená skutečnost nemohla mít za následek nezákonnost posuzovaného místního šetření. Dotčení svých práv žalobce v tomto případě dovozuje z jiného úkonu, než který označil jako zásah.
47. Podobně z předmětu tohoto soudního řízení vybočuje poznámka žalobce o tom, že záznam o provedení důkazu listinou a o zjištěných skutečnostech byl zřejmě žalovaným antedatován. Taktéž tento úkon byl žalovaným prováděn mimo místní šetření, jehož zákonnost soud v této věci posuzoval. Nadto z uvedené poznámky ani není zřejmé, jaké dotčení svých práv žalobce z předmětného tvrzení vyvozuje, proto se zdejší soud ani touto námitkou věcně nezabýval.
48. Ze stejných důvodů se soud nemohl věcně zabývat ani dalšími námitkami, které směřují proti průběhu správního řízení, v němž bylo místní šetření provedeno, nikoliv proti samotnému místnímu šetření. Takovými námitkami jsou například námitka porušení práva na obhajobu,

V. Shrnutí a náklady řízení

49. Ve světle výše uvedeného zdejší soud uzavírá, že místní šetření ze dne 8. 3. 2018 obstálo, pokud šlo o otázku jeho vhodnosti, neboť žalovaný před zahájením místního šetření disponoval konkrétními podklady, které nasvědčovaly konkrétnímu typu podezření z deliktního jednání mj. ve vztahu k žalobci a umožňovaly identifikovat nosné právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření; spis tedy obsahoval věrohodné skutečnosti, na nichž se zakládaly domněnky žalovaného o protisoutěžním jednání a z nichž vyplývá věcné vymezení okruhu dokumentů, na jejichž zajištění se mělo místní šetření zaměřit. Místní šetření obstálo také ve vztahu k jeho rozsahu, neboť soudem nebylo zjištěno, že by žalobce vyhledával informace nesouvisející s původním podezřením, respektive prováděl neadresný lov informací. Rovněž délka místního šetření - jeden den v délce jednotek hodin - nemůže být považována za excesivní.

50. S ohledem na uvedené proto nepovažuje soud místní šetření proběhlé dne 8. 3. 2018 za nezákonné. Není proto ani důvodu, aby žalovanému byla zapovězena možnost užití dokumentů získaných předmětným místním šetřením, a zároveň souvisejících s předmětem správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0040/2018/KD, v tomto správním řízení. Stejně tak není ani na místě ukládat žalovanému povinnost zdržet se použití nalezených dokumentů v rámci jakéhokoli jiného řízení. Žalovaný je v oblasti nakládání s dokumenty získanými při místním šetření vázán zákonem, soud však není na základě posouzení podané zásahové žaloby oprávněn definovat mu rozsah jeho pravomocí týkajících se nakládání s takovými dokumenty. Tato problematika by musela být předmětem nového soudního řízení.
51. Krajský soud tak na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
52. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.
53. Výrok o vrácení přeplatku soudního poplatku vychází z § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož platí, že bylo-li na poplatku zaplaceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Žalobce zaplatil celkem 4 000 Kč, ačkoliv jeho poplatková povinnost činila 3 000 Kč [částka 1 000 Kč za návrh na nařízení předběžného opatření dle Položky 5 Sazebníku soudních poplatků a částka 2 000 Kč za žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle Položky 18 bod 2. písm. d) Sazebníku soudních poplatků].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. června 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu